

... и 11 ПРИКАЗЧИЦИ

ПРИКАЗЧИЦА

Имало едно време една врана - и с това приказката се захвана. Враната си измътила две вранчета със черни глави и приказката се преполови. Пораснали те, на взели, че отлетели зад далечните върши - и приказката се свърши.

ЦИГУЛАР ЩУРЧО

Обу си Щурчо ботушки от две опашки на крушки, затвори своята цигулка във шубоева шушулка, на тръгна Щурчо, замина за мравешката градина, дебела сянка да дири, тропливи хора да свири, мравките да не изтраят, мравките да му изграят - черни сукмани да мятат, презглава да се премиятат.

ИМАЛО ЕДНО ВРЕМЕ

Имало едно време един лимон без семе, две чушки като пушки, три круши като пушки гуши, четири гини като крини и пет марули като кули.

Намерило ги едно момченце, тъничко като конченце, на ги изяло и взело, че станало хее такова дебело!

МЕЦАНИНАТА ПРЕМЯНА

Повея ветреца от чука, говея листец от бука. Намери си го Мецана, проводи бърза покана до трима тънки шивачи - черни бръмбари - рогачи.

Дойдоха те при Мецана - да ѝ ушият премяна. Седнаха турски на сянка под една гранка от джанка, три гена пяха и шуха - премияната ѝ ушиха.

Пуста премяна зелена - нещо бе лошо скроена. Кога я Меца наядна - много ѝ дълъг сукмана: през три се гола простира, всичкия репей събира.

ЩУРЧО И ЩУРКА

Щурчо хвана Щурка под ръчица, поведе я през гъста горица - да занесат на Щуркина майка едно бяло цветенце от лайка. Отгде скокна жаба, та изкурка, трепна Щурчо, ахна булка Щурка, втурнаха се през глава двамина, пъхнаха се под лист от къпи-

на... Сгушиха се, спасиха се тамо, жално им е, мъчно им е само, че си хвърли юнак Щурчо ножа и ботуша от мравешка кожа, че загуби Щурка хубавица дългата си черна ръкавица и си скъса на букова жила сукманчето от жабешка свила.

СТРАШНАТА БРАДВА

Срещна Лиса девет риса, на се слиса: „Тез какви са? Опашати, мустакасти, с меки кожи за подплати!...“

- Лисо, дай една кокошка, да си хапнем за подложка! - рекоха ѝ девет риса, ала Лиса се стъписа, като брадва взе да лашка рунтавата си опашка, на им рече отдалече: - Я се махайте оттука вие, девет зли хайдука! Че не ще ви май зарадва тази моя златна брадва! Само да се разлудея, ще ви гътна мигом с нея, ще ви сторя на парченца, на парченца от кюфтенца.

Хукнаха ми девет риса, качиха се на мотриса и едва подир година писаха ми от чужбина.

ГОЛЯМАТА БАНИЦА

Във градинка - червена латинка, под латинка - шарена калинка ситно ходи пред зелена къща, щерката си милва и прегръща:

„Мълчи, мълчи, мамино момиче, имам брашно в торба от помниче, ще му ливна една росна капка, ще подмажа желъдова шапка, на с точилка от ръжена слама ще разточа баница голяма, та да яде мойта дълъгичка, да ѝ расте черната главичка, да ѝ станат големи крилцата, да я носят хее във небесата!“

ЛОШОТО МИШЛЕНЦЕ

Имало едно време мишленце, което си носело опашката завита на колеленце, крадяло от житото, намърсявало брашното във ситото и по цял ден тършувало из кациите и се заканвало на котаците.

Дълго време го гонели ядосаните котаци, но успели да отскубнат само един косъм от дългите му мустаци... Затова се оплакали най-после на едно момченце, което имало едно бързо, бързо жребченце. Пуснало тогава жребчето си момчето,